

foretager, medens han i saa Henseende har taget feil, og det er det, man vil have udtrykt ved de Ord, man vil indskyde; „urigtigt Skjøn over Forholdene.“ Det kan imidlertid være hensigtsmæssigt, at der gjøres en Tilføjning til disse Ord, saaledes at det bliver klart, at ikke ethvert urigtigt Skjøn over Forholdene vil medføre denne Straf, men at det kun er i de Tilfælde, at det urigtige Skjøn er saa aabenbart, at man maa sige, at Bedkommende har handlet i høj Grad skjodesløst eller forsjømmeligt. — **Ændringsforslaget** under Nr. 130 til § 184 er en ren Redaktionsændring. — **Ændringsforslaget** under Nr. 131 til § 185 er et affurcat tilsvarende **Ændringsforslag** til det, der findes anført under Nr. 129, og om det gjælder saaledes det Samme, som jeg har anført med Hensyn til sidstnævnte Forslag. — Der er derhos under Nr. 132 af et Flertal stillet det Forslag, at Slutningen af § 185, nemlig Ordene: „dog kan under formildende Omstændigheder Straf bortfalde, naar Staden erstattes“, skal udgaa, idet man nemlig mener, at Forholdene med Hensyn til Militære altid bør være lige, saaledes at den Fattige og den Rige ikke staa forskjelligt ligeoverfor Straffeloven. Det, der straffes i det givne Tilfælde, er Forjømmelighed, og den Omstændighed, at Bedkommende har Gyne til at erstatte den Stade, han har foraarjaget, mener man ikke at være nogen tilstrækkelig Grund til, at Straffen skal bortfalde for hans Bedkommende. — **Ændringsforslag** under Nr. 133 til § 188 er, som det vil ses, væsentlig kun en Redaktionsændring. — Jeg kommer derefter til **Ændringsforslaget** under Nr. 134 til i § 193. Som ærede Herrer ville se, er det et Forslag, der har affurcat de samme Grunde for sig som det **Ændringsforslag**, der er stillet til § 185, nemlig den Betragtning, at den Rige og den Fattige bør stilles lige, og at Straffen ikke bør være forskjellig for dem. — Det næste **Ændringsforslag** er stillet til § 194. Dette Forslag har jeg allerede omtalt ved det Forslag, som gaar ud at indsætte Paragrafen paa et andet Sted. Der foretages her kun en Redaktionsændring stemmende med den Redaktion, der findes i Loven af 31te Marts 1874. — Jeg kommer derefter til de **Ændringsforslag**, som ere stillede til § 197. Som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, har man været temmelig uenig med Hensyn til denne Paragraf. Efter den Redaktion, som er foreslaaet af Udvalget, skulde Paragrafen affattes saaledes: „Uden Dom kan der af de dertil Berettigede anvendes som Straffe de brugelige blotte Disciplinarmidler, saasom Paradering, Øvelse, Arbejde eller anden Tjeneste udenfor Orden, Bevævelse af Fritid og Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brændevin, for saa vidt saadanne Drikkevarer leveres. Endvidere kunne paa samme Maade anvendes følgende af de i denne Lov omhandlede Straffe, nemlig Trettesættelse, som kan ske enten i Enrum (simpel)

eller i Overværelse af andre Krigsmænd (streng), i hvilket sidste Tilfælde den optages i Straffeprotokollen“, — denne Tilføjning til „Trettesættelse“ er den, som er foreslaaet under Nr. 138 — „simpel Arrest, ensom Arrest, mørk Arrest, mørk Arrest paa indskrænket Kost og Fængsel paa Vand og Brød.“ Hele Paragrafens 2de Stykke bliver uforandret, og ligeledes 3die Stykke, men derimod skulde 4de Stykke lyde saaledes: „Er Straf uden Dom tilkjendt i Felten eller ombord i Krigsskibe paa Togt, kan den Paagjældende ikke fordre Sagen henviset til Retten og derved hindre Straffens Fuldbgyrdelse. Heller ikke kan han fordre Sagen henviset til Retten, naar Straffen uden Dom overhoved kun er et af de foromtalte blotte Disciplinarmidler eller simpel Trettesættelse. I andre Tilfælde kan han derimod undslaa sig for at modtage Straffen ved at henflyde sig under Rettergang, dog at Straffen, hvis den findes med Gyde at være paalagt, efter Krigsrettens Skjøn vil kunne skjærpes med et passende Tillæg. — De nærmere Regler om Straf uden Dom fastsættes ved kongelig Anordning“. Dette er de **Ændringsforslag**, som findes opførte under Nr. 136, 137, 138, 139, 140, 141 og 142. Af disse vil det ses, at **Ændringsforslagene** under Nr. 136, 137 og 140 ere rene Redaktionsændringer. **Ændringsforslaget** under Nr. 138 er derimod af større Betydning, idet det gaar ud paa at indføre en Afskillelse mellem simpel og streng Trettesættelse. Denne Afskillelse bestaar deri, at simpel Trettesættelse sker i Enrum, medens den strenge Trettesættelse sker i Overværelse af andre Krigsmænd og optages i Straffeprotokollen. Det maa vistnok erkjendes, at der kan gjøres en Forskjel imellem disse to Arter af Trettesættelse, idet den ene stærkt nærmer sig til, hvad jeg tror i det militære Sprag kaldes Korrektion og i daglig Tale kaldes Tilrettevisning, medens den anden har en ganske særegen Karakter, idet den i mange Tilfælde kan være overordentlig ydmygende og haard for Bedkommende, som bliver Gjenstand for en saadan Trettesættelse. Denne Betragtning har ogsaa medført, at man i 4de Stykke af Paragrafen har gjort en væsentlig Afskillelse imellem simpel og streng Trettesættelse ved **Ændringsforslag** under Nr. 141, som jeg om et Dieblis skal komme nærmere til. **Ændringsforslag** under Nr. 139 gaar ud paa, at der efter Ordet „Brød“ sættes Punctum, samt at Retten af Stykket skal udgaa, idet man har anset Bødestraffen for overhoved at være en uhenigtsmæssig Straf for Militære. Den maatte gennemgaaende sættes temmelig lavt, og den vilde derved blive en overordentlig ulige Straf, efter som Bedkommende havde gode eller daarlige Naad til at betale. En ringe Bøde kan være en særdeles følelig Straf for en fattig Karl, medens den for den Velhavende vil være en betydningsløs Straf. Paragrafens 4de Stykke omhandler, som det vil ses, det Spørgs-